

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Λ. Ηρακλείου 145- 142 31 ΠΕΡΙΣΣΟΣ
τηλ.:210-2592418 fax: 210-2592388
e-mail: mailbox@gt.kke.gr, <http://www.kke.gr>

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΓ ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑ ΣΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΠΡΟΣΧΩΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΓΔΜ ΣΤΟ ΝΑΤΟ

Κυρίες και κύριοι

Η προεμούρα του ΣΥΡΙΖΑ να φέρει στη Βουλή και το «πρωτόκολλο εισδοχής» της γειτονικής χώρας στο ΝΑΤΟ, εξηγείται από το χρονοδιάγραμμα που έχει θέσει ο ιμπεριαλιστικός οργανισμός, αφού, πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία μέχρι τις 13 - 14 Φλεβάρη, όταν συνέρχεται η Σύνοδος των ΥΠΕΞ του ΝΑΤΟ.

Μια διαδικασία που επιβεβαιώνει πλήρως τις θέσεις του ΚΚΕ, από την πρώτη στιγμή, σχετικά με τη διευθέτηση του Σκοπιανού.

Επιβεβαιώνεται δηλαδή ότι η συμφωνία Τσίπρα - Ζάεφ έγινε για να μαντρωθεί και ο γειτονικός λαός στο ΝΑΤΟ, για να επιταχυνθεί η «ευρωατλαντική ολοκλήρωση» στα Δυτικά Βαλκάνια.

Αποκαλύπτεται, πόσο κούφια είναι τα λόγια της κυβέρνησης, η οποία, προσπαθώντας να εξωραΐσει τη συμφωνία, επαναλαμβάνει σαν μαγνητόφωνο, ότι πρόκειται απλά για την επίλυση ενός διμερούς ζητήματος, «χωρίς έξωθεν παρεμβάσεις».

Ότι η είσοδος της γειτονικής χώρας στο ΝΑΤΟ, δήθεν δεν είναι κάτι που αφορά την Ελλάδα, αλλά αποτελεί δήθεν αποκλειστική επιλογή της γειτονικής χώρας.

Και τώρα, εκτός από το χρονοδιάγραμμα της εφαρμογής της συμφωνίας, που καθορίζεται από τη ΝΑΤΟϊκή ατζέντα, καθώς και το άρθρο 2, που προβλέπει ρητά την ένταξη σε ΝΑΤΟ και ΕΕ, έρχεται και το «πρωτόκολλο εισδοχής», στην ελληνική Βουλή.

Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό, ότι η συμφωνία των Πρεσπών μπαίνει σε εφαρμογή, μόνο μετά την επικύρωση του πρωτοκόλλου από την Ελλάδα, δηλαδή με την έναρξη της διαδικασίας ένταξης της γείτονος στο ΝΑΤΟ.

Επιβεβαιώνοντας απλά ότι η κυβέρνηση αποτελεί το καλύτερο βαποράκι των ΗΠΑ στα Βαλκάνια και την ευρύτερη περιοχή.

Γ' αυτό άλλωστε δεν κρύβουν τη χαρά τους οι αξιωματούχοι του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, οι εκπρόσωποι των ΗΠΑ, ο Αμερικανός πρέσβης, που έσπευσαν πρώτοι να χαιρετίσουν την κύρωση της συμφωνίας από τη Βουλή, την ίδια στιγμή που στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ γελοιοποιούνταν σε καθημερινή βάση μπροστά στον ελληνικό λαό, λέγοντας ότι πρόκειται για συμφωνία με «αντιϊμπεριαλιστικό περιεχόμενο»...

Η κυβέρνηση, λοιπόν, δεν μπορεί να κρύψει πια ότι η συμφωνία αποτελεί άλλον ένα κρίκο των ιμπεριαλιστικών διευθετήσεων στην περιοχή.

Διευθετήσεις, που ρίχνουν λάδι στη φωτιά των ανταγωνισμών μεταξύ ΗΠΑ - Ρωσίας, καθιστώντας τη χώρα μας μεγάλο μαγνήτη νέων κινδύνων, στο πλαίσιο της κλιμάκωσης της αντιπαράθεσης.

Οι εξελίξεις αυτές βάζουν σε πρώτο πλάνο το ΝΑΤΟϊκό χαρακτήρα της συμφωνίας και ακυρώνουν την προσπάθεια της κυβέρνησης να τον υποβαθμίσει.

Όλοι πλέον καταλαβαίνουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ εντείνει την προσπάθειά του να «ξεπλύνει» την ιμπεριαλιστική συμμαχία.

Μετά τις φιλοφρονήσεις του πρωθυπουργού στον «διαβολικά καλό» Τραμπ, καλεί το λαό να πει κι ευχαριστώ που πρωτοστατεί στην ενίσχυση του ΝΑΤΟ, επαναφέροντας τα σκουριασμένα επιχειρήματα περί δήθεν «παράγοντα σταθερότητας και ασφάλειας, ειρήνης και φιλίας» με τους γείτονες λαούς.

Κανείς δεν δικαιούται να επεμβαίνει, ούτε να υποδεικνύει σε ένα λαό τι να κάνει

Και μιας και μιλάμε για τον Τράμπ, ξέρετε πάρα πολύ καλά, ότι οι φίλοι σας οι Αμερικάνοι, απειλούν ανοιχτά, για να μιλάμε καθαρά, προετοιμάζουν ανοιχτή στρατιωτική επέμβαση στη Βενεζουέλα, μαζί με τις σύμμαχες κυβερνήσεις τους στη Λατινική Αμερική και την ΕΕ.

Και βέβαια δεν χρειάζεται να προσπαθήσουν πολύ οι ΗΠΑ και σύμμαχοί τους για να δικαιολογήσουν την ανοιχτή επέμβαση στα εσωτερικά μιας χώρας, όπως η Βενεζουέλα. Ξέρουμε πια πώς προετοιμάζονται οι επεμβάσεις, ο λαός μας έχει πλούσια πείρα.

Γιατί θυμάται πολύ καλά και τα ψέματα που είπαν τότε για να κάνουν τους βομβαρδισμούς στη Γιουγκοσλαβία.

Και τα επίσης ψέματα για το Αφγανιστάν, το Ιράκ, τη Λιβύη.

Και τα απανωτά ψέματα για τη Συρία, που ο λαός της ζει το δράμα του πολέμου, του ξεριζωμού, της προσφυγιάς.

Ο λαός μας θυμάται όλα τα προσχήματα που αξιοποίησαν ένα προς ένα.

Πότε τους έπιανε ο πόνος για τα «δικαιώματα των μειονοτήτων»!

Πότε ανακάλυπταν «όπλα μαζικής καταστροφής»!

Πότε σήκωναν τη σημαία της δήθεν «καταπολέμησης της τρομοκρατίας»!

Και μετά...

Αφού πρώτα είχαν ισοπεδωθεί χώρες,

Αφού πρώτα είχαν δολοφονηθεί και ξεριζωθεί λαοί,

Αφού είχαν ξαναχαραχτεί τα σύνορα με το αίμα αυτών των λαών...

Αποκαλύπτονταν, ότι όλα αυτά ήταν αέρας κοπανιστός. Ότι τίποτε από αυτά δεν ίσχυε.

Και βέβαια δεν τους έπιανε ο πόνος για τους λαούς αυτών των χωρών, αλλά γιατί οι κυβερνήσεις αυτών των λαών δεν ήταν ευθυγραμμισμένες με τα οικονομικά και γεωπολιτικά συμφέροντά των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ, της ΕΕ.

Αυτή είναι η απόλυτη αλήθεια. Σας αρέσει, δεν σας αρέσει.

Η θέση αρχών του ΚΚΕ είναι ξεκάθαρη και διαχρονική.

Μόνο ο λαός κάθε χώρας είναι αρμόδιος να επιλέξει ποιον πρόεδρο και ποια κυβέρνηση θα έχει.

Και δεν έχει το δικαίωμα κανείς να παρεμβαίνει και να υποδεικνύει σε έναν λαό τι πρέπει να γίνει, πολύ περισσότερο να επεμβαίνει.

Μπορεί κάποιος να διαφωνεί όσο θέλει με ένα καθεστώς, με την οικονομική, την κοινωνική, εξωτερική πολιτική μιας κυβέρνησης, δεν μπορεί όμως να ανέχεται ξένες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις να απειλούν με επέμβαση και να αναγνωρίζουν ανδρείκελα που οι ίδιες έχουν προωθήσει.

Και δω κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ δίνετε άλλο ένα ρεσιτάλ υποκρισίας.

Όσο και να ψάξει κανείς τις δηλώσεις των στελεχών σας για τη Βενεζουέλα, δεν θα βρει ούτε μια αναφορά στις ΗΠΑ, η οποία πρωτοστατεί σε αυτή την ιστορία, απειλώντας ακόμη και με στρατιωτική επέμβαση.

Και η υποκρισία γίνεται ακόμη μεγαλύτερη μετά τις δηλώσεις του υπουργείου Εξωτερικών σας, όπου στηρίζεται η ΕΕ στην προσπάθειά της να επέμβει κι αυτή στα εσωτερικά της Βενεζουέλας, μέσω ενός σχήματος διεθνούς επιτροπείας με χώρες όπως η Ισπανία, που έχουν ήδη αναγνωρίσει τον Γκουαϊδό ως Πρόεδρο.

Η Ευρώπη του Σάντσεθ, του Κόστα και όλων αυτών των σοσιαλδημοκρατών - που φιγουράρουν πρώτοι και καλύτεροι στο ονομαζόμενο προοδευτικό μέτωπο που θέλετε να φτιάξετε στην Ευρώπη - πρώτοι έτρεξαν να στηρίξουν το πραξικόπημα των ΗΠΑ στη Βενεζουέλα, μαζί με το Λαϊκό Κόμμα, τους νεοφιλελεύθερους και τους άλλους φασίστες κι ακροδεξιούς.

Έτσι ξεκινάει η πρόοδος σας με ανοιχτές επεμβάσεις στα εσωτερικά χωρών.

Πρόκειται για πραγματική πρόκληση από την κυβέρνηση, για προσβολή στα χιλιάδες θύματα των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, των πολέμων που έχει εξαπολύσει το ΝΑΤΟ σε βάρος των λαών των Βαλκανίων, της Μέσης Ανατολής κ.ά.

Είναι πρόκληση, την ίδια στιγμή που κάθε κίνηση του ΝΑΤΟ, προστιθέμενη στην προηγούμενή του, επιβεβαιώνει ότι ετοιμάζεται για πολεμικές συγκρούσεις.

Πόση «ασφάλεια» μπορούν να νιώθουν οι λαοί στα Βαλκάνια από την ενίσχυση αυτών των σχεδιασμών, όταν οι τελευταίες στρατιωτικές ασκήσεις του ΝΑΤΟ, με δεκάδες χιλιάδες στρατιωτών, με τη συμμετοχή και της Ελλάδας, παραπέμπουν ουσιαστικά σε πολεμική προπαρασκευή;

Ποια «σταθερότητα» εξασφαλίζεται, με το ΝΑΤΟ να διακηρύττει ότι ετοιμάζει τα λεγόμενα «τέσσερα τριαντάρια», δηλαδή δυνάμεις ταχείας επέμβασης σε διάταξη μάχης;

Ποια «ειρήνη» εξασφαλίζεται για τους λαούς με το δόγμα για το πρώτο πυρηνικό πλήγμα του ΝΑΤΟ;

Τι σόι «σταθερότητα» είναι αυτή που εξασφαλίζεται, σε μια περίοδο που ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ ανοίγουν ζητήματα αλλαγής συνόρων στα Βαλκάνια, όπως μεταξύ Σερβίας - Κοσόβου - Αλβανίας, επιβεβαιώνοντας ότι οι διευθετήσεις που φέρουν τη σφραγίδα τους είναι εξαρχής ναρκοθετημένες και προετοιμάζουν τις επόμενες κρίσεις και εντάσεις;

Σε αυτούς τους βρώμικους σχεδιασμούς εντάσσεται και η συμφωνία των Πρεσπών, γι' αυτό και εμπεριέχει ολοζώντανα τα σπέρματα του αλυτρωτισμού, όπως αυτά που άνοιξαν τον κύκλο του αίματος στα Βαλκάνια και που δεν λείει να κλείσει.

Την «ασφάλεια» που «εγγυώνται» το ΝΑΤΟ και η ΕΕ την έχουν δοκιμάσει στο πετσί τους οι λαοί των Βαλκανίων, με το διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας, τη διαρκή υποδαύλιση μειονοτικών και εθνικιστικών ζητημάτων, τη συγκρότηση κρατών - προτεκτοράτων, τη δημιουργία τεράστιων βάσεων πολεμικής εφόρμησης στην περιοχή, όπως στο Κοσσυφοπέδιο.

Τη «σταθερότητα» του ΝΑΤΟ την έχει δοκιμάσει και ο ελληνικός λαός, στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, στη διαρκή αμφισβήτηση των κυριαρχικών του

δικαιωμάτων, με τις ευλογίες της ιμπεριαλιστικής συμμαχίας, που δεν αναγνωρίζει σύνορα στο Αιγαίο.

Αυτή τη «σταθερότητα», τη δοκιμάζει και με την άλλη «σύμμαχο», την Αλβανία, που η αστική της τάξη συνεχίζει τις προκλήσεις στο πλαίσιο του μεγαλοϊδεατισμού της για τη «Μεγάλη Αλβανία».

«Οδηγός» της κυβέρνησης, για τους ρόλους που αναλαμβάνει, δεν είναι η ασφάλεια για το λαό και οι σχέσεις αλληλεγγύης με τους γειτονικούς λαούς, αλλά η «γεωστρατηγική αναβάθμιση» της ελληνικής άρχουσας τάξης, η αναζήτηση νέων πεδίων κερδοφορίας.

Κι αυτός ο στόχος, που περιγράφεται από τις πομπώδεις εκφράσεις των ΣΥΡΙΖΑίων, περί «Ελλάδας - ηγέτιδας δύναμης στα Βαλκάνια», αντικειμενικά κουβαλάει την εμπλοκή στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, αποτελώντας την άλλη όψη της αντιλαϊκής επιδρομής στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Με όλους αυτούς τους αντιλαϊκούς νόμους, που είναι πλήρη ισχύ, των μνημονίων.

Για να τα δούμε όλα αυτά πιο αναλυτικά και συγκεκριμένα. Γιατί πράγματι ο κατήφορος δεν έχει δυστυχώς πάτο.

Έπεται η διευθέτηση του Κυπριακού, με ενεργή παρέμβαση του αμερικανοΝΑΤΟϊκού παράγοντα

Νέες αμερικανοΝΑΤΟϊκές διευθετήσεις έχει αναλάβει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, μόλις τελειώσει με την «Βόρεια Μακεδονία» και την ένταξή της στο ΝΑΤΟ.

Άλλωστε οι τροχιοδεικτικές βολές που έριξε για «μοντέλο Πρεσπών» στη διευθέτηση του Κυπριακού η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, σε αυτό αποσκοπούν.

Το σχόλιο που έκανε ο Έλληνας πρωθυπουργός κατά τη συνάντησή του με τον Κύπριο Πρόεδρο, την προηγούμενη εβδομάδα, δεν ήταν καθόλου τυχαίο: Οι δηλώσεις αυτές στην ουσία παραπέμπουν ευθέως σε πιο ενεργή παρέμβαση του αμερικανοΝΑΤΟϊκού παράγοντα στις διαπραγματεύσεις, όπως ακριβώς έγινε και με τη συμφωνία των Πρεσπών.

Μια τέτοια εξέλιξη θα οδηγήσει σε μεγάλες περιπέτειες τον κυπριακό λαό, καθώς δεν είναι δυνατόν αυτοί που υπέθαλψαν την τουρκική εισβολή και ανέχονται εδώ και 45 χρόνια την τουρκική κατοχή, να είναι παράγοντες μιας δίκαιης και βιώσιμης λύσης του Κυπριακού.

Αυτό άλλωστε αποδεικνύει και η ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ, στο πλαίσιο της οποίας διαιωνίζεται, επίσης, το πρόβλημα και αναζητείται διχοτομική λύση στην ουσία δύο κρατών.

Το παζάρι για το Κυπριακό είναι μέρος του παζλ των διευθετήσεων στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, που αποτελεί «μαγνήτη» γεωπολιτικών και επενδυτικών σχεδίων και ανταγωνισμών.

Κι εδώ, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ αναλαμβάνει αποστολές για την υπεράσπιση και προώθηση αυτών των συμφερόντων.

Πλήρως στρατευμένη στο ΝΑΤΟϊκό στόχο για διατήρηση της Τουρκίας στο «δυτικό» στρατόπεδο και για ανάσχεση της ρωσικής επιρροής στην ευρύτερη περιοχή, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ διεκδικεί αναβαθμισμένο ρόλο για το ελληνικό μεγάλο κεφάλαιο, σε μια περιοχή όπου «διασταυρώνονται» ανταγωνιστικά σχέδια, σε μέτωπα όπως αυτό της Συρίας και συνολικότερα της Μέσης Ανατολής.

Επιδίωξή της είναι να προχωρήσει ο αμερικανοΝΑΤΟϊκός σχεδιασμός και μέσα από εκεί να κατοχυρώσει το ρόλο του «προτιμώμενου εταίρου» των ΗΠΑ στην περιοχή.

Σε αυτήν την κατεύθυνση, η Ελλάδα αναλαμβάνει ενεργό ρόλο, όπως φάνηκε και στην 5η Σύνοδο Κορυφής των μεσογειακών χωρών της ΕΕ, που έγινε πριν 10 μέρες περίπου στην κυπριακή πρωτεύουσα, ιεραρχώντας μεγάλα σχέδια στο στρατηγικής σημασίας κλάδο της Ενέργειας.

Θυμίζουμε ότι τα μονοπώλια Γαλλίας και Ιταλίας διατηρούν δικαιώματα έρευνας και εξόρυξης στην κυπριακή ΑΟΖ και επομένως εμπλέκονται άμεσα στο σχεδιασμό και στο παζάρι για τον τρόπο και το δρόμο διοχέτευσης του φυσικού αερίου στις αγορές.

Έτσι, καθόλου τυχαία, στη «Διακήρυξη της Λευκωσίας», που εγκρίθηκε, τονίζεται ότι «ο στόχος της ενεργειακής ασφάλειας παραμένει κυρίαρχης σημασίας» και αναγνωρίζεται ότι «η περιοχή της δυτικής και της ανατολικής Μεσογείου αποτελεί στρατηγικής σημασίας διάδρομο για την προμήθεια αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας μέσω υποδομών αερίου όπως ο αγωγός "EastMed".

Είναι περισσότερο από βέβαιο ότι η διευθέτηση του Κυπριακού, στη βάση των διχοτομικών λύσεων που βρίσκονται σταθερά πάνω στο τραπέζι, είναι ψηλά στην ατζέντα των αμερικανοΝΑΤΟϊκών, με το βλέμμα στραμμένο και στις αξιώσεις της Τουρκίας να κατοχυρώσει αυξημένο ρόλο στην εκμετάλλευση και μεταφορά των υδρογονανθράκων της Ανατολικής Μεσογείου.

Γι' αυτό άλλωστε προωθείται η μεγαλύτερη εμπλοκή του ΝΑΤΟ στη διαδικασία της διαπραγμάτευσης, προκειμένου να αποτελέσει «ομπρέλα» σε ένα μελλοντικό σύστημα ασφάλειας στην Κύπρο, που θα διευκολύνει τη διευθέτηση του Κυπριακού.

Απ' αυτήν την άποψη δεν μας ξαφνιάζει το γεγονός ότι η ελληνική κυβέρνηση εξελίσσεται σε κρίκο για τη στενότερη συνεργασία ΝΑΤΟ - Κύπρου και την ενεργότερη παρουσία της ιμπεριαλιστικής συμμαχίας στην περιοχή, διαθέτοντας γι' αυτόν το σκοπό και στρατιωτικές υποδομές και μέσα.

Παραπέρα. Το γεγονός ότι η συμφωνία των Πρεσπών πλασάρεται από την κυβέρνηση και όλους τους εταίρους της ως «πρότυπο» για άλλες διευθετήσεις, προϊδεάζει και για εξελίξεις στο παζάρι της Σερβίας με τους Αλβανόφωνους του Κοσσυφοπεδίου, που σύντομα φαίνεται ότι θα μπει στην τελική του φάση.

Ήδη τα σενάρια για ανταλλαγή εδαφών βρίσκονται πάνω στο τραπέζι, με κίνδυνο να ανοίξει ο «ασκός του Αιόλου» και για άλλες αλλαγές συνόρων στην περιοχή, όχι χωρίς εντάσεις και διενέξεις, με τον κίνδυνο να γενικευτούν.

Εύθραυστη είναι για παράδειγμα η κατάσταση και στη Βοσνία - Ερζεγοβίνη, ένα κράτος - μωσαϊκό, όπου ήδη το σερβικό στοιχείο διεκδικεί μεγαλύτερη αυτονομία.

Ταυτόχρονα, η ενίσχυση του αλβανικού στοιχείου «κουμπώνει» με το σχέδιο της «Μεγάλης Αλβανίας», το οποίο σιγοντάρεται τουλάχιστον από τις ΗΠΑ και προχωράει ήδη με την κατάργηση των συνόρων ανάμεσα στην Αλβανία και το Κοσσυφοπέδιο.

Θυμίζουμε ότι η προώθηση του ΝΑΤΟϊκού σχεδιασμού με τη συμφωνία των Πρεσπών είχε τη σφραγίδα και των εκεί αλβανικών κομμάτων που συγκυβερνούν με τον σοσιαλδημοκράτη Ζάεφ.

Τόσο η κατάσταση στη μελλοντική «Βόρεια Μακεδονία», όπου διατηρούνται ζωντανά σπέρματα αλυτρωτισμού, όσο και ο αλβανικός μεγαλοϊδεατισμός, μπορούν ανά πάσα στιγμή να αξιοποιηθούν ενεργά στο

πλαίσιο των ιμπεριαλιστικών σχεδίων και ανταγωνισμών, όπως έχει γίνει πολλές φορές στο παρελθόν.

Η Ελλάδα, ως ο γεωπολιτικός μεντεσές των ΗΠΑ στην περιοχή, έχει αναλάβει ρόλο να συμβάλει καθοριστικά, ώστε όλες οι χώρες και οι λαοί τους να μπουν στη «στρούγκα» του NATO και της ΕΕ.

Οι χώρες που δεν είναι μέλη του NATO στην περιοχή είναι η Σερβία, που διατηρεί ισχυρούς δεσμούς με τη Ρωσία, αλλά συνεργάζεται και με το NATO, ενώ σταθερός στόχος είναι να ενταχθεί στην ΕΕ.

Επίσης, η Βοσνία - Ερζεγοβίνη, που είναι εκτός NATO και ΕΕ, το Μαυροβούνιο, που είναι στο NATO, αλλά όχι στην ΕΕ, όπως και η Αλβανία.

Αυτό όμως που παρουσιάζεται από την κυβέρνηση ως το νέο «Ελντοράντο» για τους επιχειρηματικούς ομίλους, που θα φέρει τάχα την «ευημερία» και την «ασφάλεια» στα Βαλκάνια, με «εγγυητές» το NATO και την ΕΕ, κρύβει μεγάλους κινδύνους για τον ελληνικό και τους άλλους λαούς.

Η δέθεν σταθερότητα και ασφάλεια του NATO είναι απάτη, αν παρατηρήσει κανείς την όλο και μεγαλύτερη πολεμική προετοιμασία, με τα τεραστίων διαστάσεων γυμνάσια που περικυκλώνουν τη Ρωσία, με το NATOϊκό δόγμα για το «πρώτο πυρηνικό πλήγμα», με τη λεγόμενη «αντιπυραυλική ασπίδα», με τη μετατροπή του NATO ή των αυτοτελών στρατιωτικών δομών που αναπτύσσει η ΕΕ (PESCO, μονάδες ταχείας επέμβασης) σε παγκόσμιους χωροφύλακες.

Η πείρα από τον βρώμικο ρόλο των ΗΠΑ - NATO - ΕΕ στα Βαλκάνια και προπάντων το σύγχρονο NATOϊκό δόγμα, που κρατά αναμμένο το φιτίλι σε όλη την περιοχή, πρέπει να αποτελέσει κριτήριο για το λαό, για την ανάπτυξη της αντιιμπεριαλιστικής πάλης, ενάντια στην εμπλοκή της Ελλάδας στους επικίνδυνους σχεδιασμούς.

Κυρίες και κύριοι

Οι ανταλλαγές επισκέψεων με τον Ερντογάν στην Αθήνα, το Δεκέμβρη του 2017 και τον Τσίπρα στην Κωνσταντινούπολη προχτές, διαφημίστηκαν πολύ. Οι κυβερνητικές εφημερίδες φιλοξένησαν και τότε και τώρα τίτλους για «καθαρές κουβέντες με στόχο τη συνεννόηση» και τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ μιλούσαν για «νέο ξεκίνημα στις σχέσεις των δύο χωρών» ή για «ιστορική επίσκεψη», και άλλα σχετικά.

Αλλά η πραγματικότητα διαψεύδει κάθε φορά την κυβερνητική προπαγάνδα.

Σας θυμίζουμε ότι ο Ερντογάν, εδώ, από την Αθήνα, επανέφερε τη θέση για αναθεώρηση της Συνθήκης της Λοζάνης (1923), η οποία αποτελεί τη βάση του καθορισμού των συνόρων ανάμεσα στην Ελλάδα και την Τουρκία και στην ευρύτερη περιοχή.

Υπερασπίστηκε τη στρατηγική των «γκρίζων ζωνών» στο Αιγαίο και την κατοχή της Κύπρου, αναβαθμίζοντας συνολικά τις διεκδικήσεις της τουρκικής αστικής τάξης.

Έκτοτε τα επαναφέρουν με κάθε ευκαιρία.

Η κυβέρνηση κρύβει την αλήθεια, όπως έκαναν οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, χρησιμοποιώντας τις ίδιες μεγαλοστομίες περί διπλωματικής ικανότητας, τις «κουμπαριές» και τις «ζεμπεκίες», ως μέσα επίλυσης σοβαρών προβλημάτων, σκεπάζοντας όλοι μαζί τις βαθύτερες αιτίες των εντάσεων.

Επιδιώκοντας να εξαφανίσουν τις στοχεύσεις και τις ευθύνες των αστικών τάξεων, το ρόλο των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ στην περιοχή.

Οι τουρκικές παραβιάσεις συντοριακών γραμμών και οι εντάσεις που προκαλούνται δεν είναι περιστασιακές.

Είναι αποτέλεσμα σχεδιασμού, έχουν συνέχεια και κλιμάκωση, λειτουργούν σωρευτικά και αποτελούν εφαλτήριο για νέες κρίσεις.

Όσο κι αν προσπαθούν να μας κάνουν να ξεχάσουμε, δεν το καταφέρνουν. Γιατί διατηρούνται ατόφια στη συλλογική μνήμη του ελληνικού λαού:

- Η τουρκική εισβολή στην Κύπρο το 1974.

- Οι κρίσεις του 1976 και του 1987 που προκλήθηκαν από τις έρευνες των τουρκικών πλοίων «Χόρα» και «Σισμίκ» αντίστοιχα, για κοιτάσματα πετρελαίου, σε θαλάσσιες περιοχές που οι ελληνικές κυβερνήσεις θεωρούν ως μέρος της ελληνικής υφαλοκρηπίδας.

- Η κρίση των Ιμίων το Γενάρη του 1996, που έφερε τις δύο χώρες στα πρόθυρα γενικευμένης πολεμικής σύγκρουσης, τότε που ο πρωθυπουργός Σημίτης είπε το περιβόητο «ευχαριστούμε τις ΗΠΑ», οι οποίες ανέλαβαν διαμεσολαβητικό ρόλο που οδήγησε ευθύς αμέσως στις απαράδεκτες συμφωνίες της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ με την τουρκική κυβέρνηση, μιλώντας για «νόμιμα και ζωτικά συμφέροντα της Τουρκίας στο Αιγαίο», όσο και μετά για «εκκρεμείς συντοριακές διαφορές μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας».

Πρόκειται για σημαντική πείρα που συνδέεται με τις σημερινές εξελίξεις και την επόμενη μέρα.

Πολύ περισσότερο που η αμερικανοΝΑΤΟϊκή παρέμβαση έχει στόχο έναν νέο συμβιβασμό για τη συνεκμετάλλευση του Αιγαίου και των κυπριακών θαλάσσιων ζωνών.

Οι μύθοι που καλλιεργούν ο ΣΥΡΙΖΑ και τα παπαγαλάκια του για τη συμφωνία των Πρεσπών και οι πανηγυρισμοί περί «ειρήνης και σταθερότητας στα Βαλκάνια», μετά την ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ, καταρρίπτονται από την κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή, τα παζάρια για την αλλαγή των συνόρων.

Διαψεύδονται και από την πορεία των σχέσεων Ελλάδας - Τουρκίας, οι οποίες είναι μέλη του ΝΑΤΟ από το 1952 και επιπλέον συνεργάζονται για την ενταξιακή διαδικασία της Τουρκίας στην ΕΕ, έχουν συνάψει πολλές οικονομικές συμφωνίες προς όφελος των καπιταλιστών των δύο πλευρών, αλλά οι εντάσεις διαιωνίζονται.

Κι αυτά είναι επίσης συγκεκριμένα, παρότι θέλουν να μας κάνουν να τα ξεχάσουμε ή να τα υποβαθμίσουμε ως προβλήματα:

- Παραμένει το *casus belli* (αίτια πολέμου) σε περίπτωση που η Ελλάδα επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη (χωρικά ύδατα) από τα 6 στα 12 ναυτικά μίλια, σύμφωνα με τις προβλέψεις της Διεθνούς Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας, του 1982.

- Χιλιάδες τουρκικές παραβιάσεις σημειώνονται για πολλά χρόνια μέχρι σήμερα.

Το ποιοτικό στοιχείο είναι η συνεχής, διαχρονική αμφισβήτηση και παραβίαση των συνόρων και οι εντάσεις που αυτές προκαλούν ανάλογα με τη χρονική συγκυρία, τον επιχειρησιακό σχεδιασμό, το χαρακτήρα του περιστατικού και των κινήσεων των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, το επίπεδο επικινδυνότητας κάθε εμπλοκής, τον κίνδυνο ατυχήματος κ.ά.

- Μας προειδοποιούν οι δεκάδες τουρκικές NAVTEX ή NOTAM με τις οποίες ανακοινώνεται η δέσμευση εναέριου ή θαλάσσιου χώρου της Ελλάδας ή της Κύπρου για στρατιωτικές ασκήσεις, έρευνες και γεωτρήσεις για υδρογονάνθρακες. Οι κινήσεις αυτές έχουν αναβαθμιστεί το τελευταίο διάστημα, όπως δείχνει το πέρα - δώθε του ερευνητικού πλοίου «Μπαρμπαρός» και του γεωτρώπανου «Πορθητής» κι αυτό μπορεί να αποτελέσει πηγή εντάσεων που ξεπερνούν τα καθιερωμένα. Η κατάσταση περιπλέκεται με τη συμφωνία που έχει συνάψει η τουρκική κρατική εταιρεία πετρελαίου με τις αρχές του ψευδοκράτους για τη διεξαγωγή σχετικών ερευνών.

- Σε αυτά προστίθενται οι δηλώσεις Ερντογάν, στελεχών της κυβέρνησης και της αστικής αντιπολίτευσης για τη «γαλάζια πατρίδα» (Αιγαίο - Ανατ. Μεσόγειος), τις απειλές χρησιμοποίησης στρατιωτικών δυνάμεων, οι παρεμβάσεις στη Θράκη.

Παράλληλα με αυτά τα γεγονότα σημειώνονται επεμβάσεις του τουρκικού κράτους στην ευρύτερη περιοχή.

Εκτός από την Κύπρο κάνει στρατιωτικές επιχειρήσεις και διατηρεί βάσεις στη Συρία και σήμερα ετοιμάζει νέα στρατιωτική επέμβαση στο Μανμπίτζ απειλώντας τον κουρδικό πληθυσμό.

Διατηρεί 15 στρατόπεδα του τουρκικού στρατού στο Βόρειο Ιράκ, που επιχειρεί εντός της χώρας, έχει στρατιωτικές βάσεις στη Σομαλία κοντά στον στρατηγικής σημασίας Κόλπο του Αντεν και τα Στενά στην Ερυθρά Θάλασσα και τον Ινδικό Ωκεανό.

Έχει βάσεις στο Κατάρ με 5 χιλιάδες στρατιώτες και εγκαταστάσεις για πολεμικά πλοία και αεροσκάφη κ.ά. Προσβλέπει σε βάση στο Σουδάν.

Η τουρκική παρουσία στα Βαλκάνια αναβαθμίζεται, οικονομικά, πολιτικά, στρατιωτικά, στην Αλβανία, στην Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, στη Βοσνία - Ερζεγοβίνη κ.α.

Και όλα αυτά δεν είναι ούτε fake news ούτε είναι γενικά πολεμικές επιχειρήσεις ή στρατιωτικές βάσεις από αέρος ή μέσω ηλεκτρονικών απλά συστημάτων, είναι και με στρατό και με ενεργή παρουσία σε αυτές τις χώρες μάλιστα, μια χώρα μέλος του NATO δίπλα στην Ελλάδα. Το ίδιο βέβαια αντίστοιχα επιδιώκει απ' ότι φαίνεται να προωθήσει και η ελληνική κυβέρνηση και η Ελλάδα.

Ο στόχος για τη μετατροπή της Τουρκίας σε ενεργειακό κόμβο προωθείται τόσο σε συνεργασία με την ΕΕ για τη μεταφορά αζέρικου φυσικού αερίου στην Ευρώπη, μέσω του «Διαδριατικού Αγωγού Φυσικού Αερίου» (TAP), όσο και με τη Ρωσία με τον αγωγό «Turkish Stream».

Ενισχύεται η οικονομική συνεργασία της Τουρκίας με τη Ρωσία, ολοκληρώθηκε το κτίσιμο του τουρκικού πυρηνικού σταθμού Ακούγιου και συνάμα, μέσα από αντιθέσεις, παρεμβαίνουν από κοινού στις εξελίξεις στη Συρία.

Ταυτόχρονα έχει συμφωνηθεί η αγορά του ρωσικού πυραυλικού συστήματος «S-400», που έχει προκαλέσει την αντίδραση του NATO και των ΗΠΑ, με τις οποίες η Τουρκία διαπραγματεύεται την αγορά των σύγχρονων αεροσκαφών «F-35» και στο παζάρι έχει μπει η απόκτηση του αμερικανικού πυραυλικού συστήματος «Patriot».

Οι αμερικανοτουρκικές σχέσεις είναι παραδοσιακές και έχουν χρησιμοποιηθεί ως αιχμή κατά της τότε Σοβιετικής Ένωσης. Αλλά τα τελευταία χρόνια, οξύνονται οι αντιθέσεις ανάμεσα στις δύο χώρες. Οι ρωσοτουρκικές

σχέσεις, η στήριξη των ΗΠΑ στους Κούρδους της Συρίας και ο εξοπλισμός των «Μονάδων Υπεράσπισης του Λαού» (YPG) έχουν οδηγήσει σε αντιπαραθέσεις.

Οι λαοί βέβαια δεν μένουν με σταυρωμένα χέρια. Την κατεύθυνση της πάλης την δείχνουν οι θέσεις μας. Κι αν τα λέμε αυτά είναι για να δούμε όλο το γεωστρατηγικό παιχνίδι, να δούμε το σύνολο των αντιθέσεων, να δούμε που εντάσσεται αυτή η στρατηγική της ελληνικής κυβέρνησης η οποία με πολύ γρήγορα βήματα προωθήθηκε αυτά τα τέσσερα τελευταία χρόνια που η κυβέρνηση της δήθεν αριστεράς είναι στην εξουσία και ο λαός μας να αποφασίσει και να γίνει βασικό κριτήριο στην πάλη του.

Για παράδειγμα, το Κομμουνιστικό Κόμμα Τουρκίας (ΚΚΤ) και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας (ΚΚΕ) έχουν εκφράσει την έντονη ανησυχία τους για τις εξελίξεις στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο και έχουν εναντιωθεί σε κάθε περίπτωση θερμού επεισοδίου και πολεμικής εμπλοκής. Εκφράζουν την αντίθεσή τους στις παραβιάσεις των συνόρων στο Αιγαίο και την αμφισβήτηση των διεθνών Συνθηκών που έχουν καθορίσει τα σύνορα στην περιοχή.

Το ΚΚΕ και το ΚΚΤ υποστηρίζουν τη θέση για μη αλλαγή των συνόρων και των Συνθηκών που τα καθορίζουν και παλεύουν για απεμπλοκή των δύο χωρών από τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, επιστροφή των στρατιωτικών δυνάμεων από ΝΑΤΟϊκές και άλλες ιμπεριαλιστικές αποστολές εκτός συνόρων, απαιτούν να φύγει το ΝΑΤΟ από το Αιγαίο.

Και καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό για τους Τούρκους κομμουνιστές, για τον τούρκικο λαό, που αγωνίζεται στις συνθήκες μιας κυβέρνησης Ερντογάν.

Οι λαοί της Τουρκίας και της Ελλάδας, όπως και οι λαοί όλων των Βαλκανίων, δεν έχουν να μοιράσουν τίποτα μεταξύ τους και έχουν συμφέρον να διεκδικήσουν να ζουν ειρηνικά και να παλεύουν για το δικό τους μέλλον, για την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Η πείρα έχει αποδείξει ότι η συμμετοχή των χωρών μας στο ΝΑΤΟ και η επέκταση αυτού του ιμπεριαλιστικού στρατιωτικού κέντρου στην περιοχή στρέφονται κατά των λαών και της ειρήνης, και συνεπώς τα κομμουνιστικά, τα εργατικά κόμματα, τα πραγματικά αντιίμπεριαλιστικά φιλειρηνικά κινήματα συνεχίζουν την πάλη τους για την αποδέσμευση των χωρών μας από το ΝΑΤΟ.

Η ΕΕ είναι διακρατική ένωση του κεφαλαίου και γίνεται συνεχώς πιο επικίνδυνη για τα λαϊκά συμφέροντα. Όλα αυτά τα κόμματα είναι κατά της ένταξης νέων χωρών στην ΕΕ, όπως της Τουρκίας, και υποστηρίζουμε το δικαίωμα του κάθε λαού να αγωνίζεται για την αποδέσμευση από αυτήν την ιμπεριαλιστική ένωση, στόχο για τον οποίο παλεύει διαχρονικά, με συνέπεια, το ΚΚΕ.

Απευθυνόμαστε από κοινού στους λαούς της περιοχής και τους καλούμε να δυναμώσουν τον αγώνα κατά του σάπιου συστήματος, που γεννάει κρίσεις, ανεργία, φτώχεια, προσφυγιά, μορφωτική - πολιτιστική υποβάθμιση, επεμβάσεις και ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Καλούμε σε ενίσχυση των προσπαθειών για την ενότητα της εργατικής τάξης, την Κοινωνική Συμμαχία με τα καταπιεζόμενα από τα μονοπώλια λαϊκά στρώματα, να αναπτυχθεί η ταξική πάλη, η πάλη για την εργατική εξουσία, για το σοσιαλισμό, που στις μέρες μας είναι πιο επίκαιρος και αναγκαίος.

Αυτή είναι γνήσια πατριωτική και βαθιά διεθνιστική στάση των κομμουνιστών, των εργατών, των λαών της περιοχής.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να κάνουν κριτήριο επιλογής και στάσης αυτές τις εξελίξεις.

Να δουν ταυτόχρονα ότι, γύρω από αυτά τα καυτά ζητήματα, υπάρχει η απόλυτη σύγκλιση ανάμεσα σε όλα τα αστικά κόμματα, ότι μπροστά σε αυτές τις επιδιώξεις, που μυρίζουν μπαρούτι, γίνονται σκόνη οι «κόκκινες γραμμές», οι κάλπικοι διαχωρισμοί μεταξύ «προόδου και συντήρησης» που υψώνει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Να γίνει κριτήριο για ανθρώπους που νιώθουν αριστεροί, ριζοσπάστες, προοδευτικοί, η άθλια προσπάθεια εξωραϊσμού των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών από την κυβέρνηση, ο ρόλος «στρατολόγου» που αναλαμβάνει για να εγκλωβιστούν κι άλλοι λαοί στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ.

Να δυναμώσει το ρεύμα αντίθεσης στην εμπλοκή της χώρας σε αυτούς τους σχεδιασμούς, σε συμπόρευση με το ΚΚΕ, τη μόνη πολιτική δύναμη που παλεύει σε αυτήν την κατεύθυνση.

Με όλα αυτά είναι φανερό ότι σήμερα καταψηφίζουμε, λέμε ένα πελώριο ΟΧΙ στην ένταξη της γειτονικής χώρας στον στρατιωτικό πολεμικό δολοφονικό οργανισμό - μηχανισμό του ΝΑΤΟ.

8

/

2

/

2

0

1

9

T

O

Γ

P

A

Φ

E

I

O

T

Y

Π

O

Y